

[Boligministeren.]

— udvalgsarbejdet vedrørende en pensionsreform.

Disse udvalgsarbejder har ikke kunnet afsluttes på den korte tid, der har været siden udvalgenes nedsættelse.

Reglerne i det lovforslag, der nu fremsættes, søger imidlertid ved en blidere aftrapning af boligsikring ved indtægtsfremgang at tilgodese samme hensyn, som har ført til nedsættelse af disse udvalg, men nye ændringer af boligsikringsloven kan muligt komme på tale, når udvalgsarbejdet er afsluttet.

De ændringer af boligsikringsreglerne, der nu foreslås gennemført, går navnlig ud på at søge ordningen forenklet, men samtidig udbygget sådan, at husstande med normale lønmodtagerindkomster får tilstrækkelig støtte til at kunne leje boliger af passende størrelse og standard i det nye almennyttige byggeri.

Boligsikringsydelsen søges ved indtægtsfremgang afstemt således, at boligsikringsmodtageren er interesseret i at øge sin indtægt.

Ordningen herom går nærmere ud på, at boligsikring skal ydes, når lejen overstiger 20 pct. af husstandsindkomsten for husstande med normale indkomster. Boligsikringsydelsen kan højst udgøre 3/4 af forskellen på det således beregnede grænsebeløb og lejen. Ved beregningen tages hensyn til antallet af børn. Boligsikringsydelsen aftrappes gradvis ved indtægtsfremgang. De laveste boligsikringsatsen udgår.

For pensionister og andre lejere, som har tilsvarende lave indkomster, således at de har behov for en særlig støtte, udbygges ordningen således, at disse medborgere får en særlig gunstig boligsikringsydelse, der ligeledes har en blidere aftrapning ved indtægtsfremgang end den gældende lov.

Boligsikringsydelse søges endvidere gjort værdifaste, således at husstande med uændret realbruttoindkomst under et stigende prisniveau i princippet kan opretholde uændret nettorealindkomst efter fradrag af huslejen.

Spørgsmålet om, hvilken årsindkomst der skal lægges til grund ved boligsikringsberegningen, har været genstand for hyppige overvejelser. Fra 1972 anvendes den seneste endeligt opgjorte indkomst med et tillæg for

indkomstudviklingen. Dette tillæg blev i 1972 fastsat til 18 pct., således at der i perioden 1. oktober 1972-30. september 1973 ydes boligsikring på grundlag af husstandens endeligt opgjorte 1971-indkomst + 18 pct., medmindre husstandens nuværende indkomstforhold afviger væsentligt herfra. Når boligsikringsperioden er udløbet, stilles der kun krav om tilbagebetaling af for meget udbetalte beløb, hvis der er tale om væsentlige afvigelser.

Denne ordning søges ikke ændret ved dette lovforslag. Overgangen fra det ene boligsikringsår til det næste vil blive mildnet dels som følge af den blidere nedtrapning af ydelserne ved indtægtsfremgang, dels som følge af den foreslåede justering på grund af prisudviklingen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de to lovforslag og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale forslagene til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændringer i landsskatterettens ordning [af Bernhard Baunsgaard m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning [nr. XXXIV] findes i tillæg A. sp. 6401, fremsættelsen i tidenden sp. 6806).

Forslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Grimbaum): Jeg kan fuldt ud tilslutte mig den målsætning, forslaget er udtryk for. Det er meget vigtigt, at sagerne i landsskatteretten afvikles inden for en rimelig tid, men dog naturligvis på en sådan måde, at kvaliteten af rettens afgørelser ikke derved forringes.

Vi stiller fra det offentlige krav til skatteyderne, krav om rettidighed og omhu, når selvangivelsen skal indsendes. Dette bør modsvares af, at tvivlsspørgsmål, der er af betydning for de enkelte skatteydere, afklares hurtigt. Skatteyderen må have krav på, at den mulighed, der er for at påklage ligningsmyndighedernes afgørelse, er sådan tilrettelagt, at skatteyderen fortsat kan have tillid til, at han har fuld retsbeskyttelse. En langsommelig klageprocedure kan medvirke til at svække denne tillid.